

NUORTEN WOBLIEN UNIO

NUORILLE kuuluu tulevaisuus! Näin usein sanomme ja siten myönnämme tuon lausunnon päteväksi, totuuden kanssa yhtäpitäväksi. Koska nuorille kuuluu tulevaisuus, niin siitä ikäänkuin velvollisuutena meille vanhemmille johtuu, että osaltamme autamme nuoria, että he tulevat tietoisiksi ja kykeneviksi ottamaan vastaan tuon heille kuuluvan tulevaisuuden. Tämä auttamistyö käy parhaiten ja tarkoituksellisemmin päinsä sillä tavalla, että kasvatamme nuorissa luokkatietoisuutta ja opastamme heitä tutustumaan niihin tehtäviin, mitkä tulevaisuudessa tulevat kaikkien työläisten osalle välttämättömiksi, s. o. taloudellisissa järjestöissä toimiminen.

Jos me vielä voimme kiertää tuon taloudellisissa järjestöissä mukana olemisen ja toimimisen välttämättömyyden, niin se ei suinkaan tarkoita sitä, että meidän jälkeläisemme voivat seurata jälkiämme. Meistä useampain vanhemmat pitivät ikäänkuin välttämättömänä seurakuntaan kuulumisen ja kirkossa käymisen sunnuntaisin. Nyt kuitenkin hyvin harvat meistä, jotka tämänkin lukevat, seuraavat tuota vanhemmilleen "välttämättömältä" näyttänyttä latua. Ajat muuttuvat ja me muutumme ajan mukana. Taloudellisissa järjestöissä oleminen tulee työläisille välttämättömydeksi, koska yhteiskunnallisen kehityksen kulku luo tuollaiselle "välttämättömyydelle" kiertämättömät ehdot.

NIIN, meidän tulee osaltamme auttaa nuorta väkeä, että he tulevat kykeneviksi ottamaan vastaan heille kuuluvan tulevaisuuden. Coloradon kaivostyöläiset, joista olemme paljon kuulleet ja puhuneekin heidän lakkotaistelunsa vuoksi, ovat ikäänkuin toisten paikkakuntien työläisille esimerkkiä antavassa toiminnassa tässä kysymyksessä. He eivät ainoastaan tunnusta, että nuorisolle kuuluu tulevaisuus, vaan käytännöllisesti ohjaavat lapsiaan oikealle uralle tulevaisuuteen nähden. Tässä nyt tarkoitamme Coloradossa alulle pantuja nuorten työläisten — nuorten wobliien — union paikallisosastoja, joita siellä onkin jo useita kaivoskylissä.

Olemme omistakin lehdistä lukeneet Coloradon kaivostyöläisten lasten lakkotaisteluista, kuinka nämä nuorukaiset ovat kieltäytyneet istumasta lakkorikkureitten lasten kanssa samoissa koulupenkeissä. Yhdessä tapauksessa koululapset lakkoutuivat, kun kaksi heidän toveriaan erotettiin pois koulusta. Nämä nuoret taistelijat voittivat taistelunsa. Tämä oli ikäänkuin ensiharjoitusta niille mahdollisesti monille taisteluille, joihin nämäkin työläisälut joutuvat osallisiksi sen jälkeen kun siirtyvät tuotannon palvelukseen.

Porvarilehdetkin ovat maininneet näistä Coloradon koululasten taisteluista, vakavassa mielessä ja myös pilaa tehden, kuinka muka nämä "kakarot vaativat lyhem-

pää työpäivää." Mutta harvemmat porvarilehdistä lyövät leikkiä kysymyksen kanssa. Ne suurimmalta osalta näkevät kapitalistiluokalle uhkaavan vaaran siinä, kun koululapset alottavat osottamaan niin selvää luokkahenkeä kuin colorolaiset lakkolaisten lapset ovat osottaneet. Ja miksi-käs eivät näe, vaara siinä todellakin piilee.

Nuoria wobbleja.

Mutta ei ole siinä kaikki, että nämä nuorukaiset osoittavat keskinäistä solidaarisuuttaan. He sen lisäksi tekevät sellaista työtä, minkä kautta keskinäisen solidaarisuuden osottaminen käy mahdolliseksi. He järjestyvät ja tekevät järjestämistyötä.

Tutustukaamme vähän enempi joihinkin seikkoihin, jotka ikäänkuin juontavina juurina näyttäytyvät tässä colorolaisten lasten järjestämiskysymyksessä. Ensinnäkin annettakoon "tunnustus" tässä maassa löytyville poliittisille "sisältäporajille," että niiden taholta ollaan valmiita "nuuskimaan" kaikkia paikkoja, joissa työläiset toimintansa kautta saavat jotain aikaan. Niin myös Coloradossa. Nämä "ultrakuomukselliset" eivät nähneet Coloradossa minkäänlaisia mahdollisuuksia työläisten järjestämiselle, sillä olihan siellä hävitetty sellainen "jättiläinen" kuin United Mine Workers järjestö. Mutta tuplajuulaiset, paikalliset jäsenet ja järjestäjät, onnistuivat saamaan järjestämistyön sellaiseen vauhtiin, että sen vaikutuksesta ja avulla saatiin lakkotaistelu alkuun. Eräs vanha sananparsi selittää meille, että "missä haaska on, sinne korpit kokoontuvat." Ja heti sen jälkeen, kun Coloradossa oli saatu aikaan jotain, saapui sinne myös joitakin "sisältäporajia" — kokoamaan suurta vaivaa ja tarmoa kysyvän työn hedelmät tietenkin. Mutta Coloradon järjes-

tyneet työläiset tarttuivat asiaan kiinni ja niin "porajille" nousi tie pystyyn.

Lakkolaisten keskuudessa kun ei ollut minkäänlaisia mahdollisuuksia näille "leivän syrjään kiinni tavoitteleville" johtajille, niin he joutuivat tarkistamaan "monihaaraisen" ohjelmansa uudestaan — ja kas vaan, sieltähän se löytyi se "nuorten työläisten liiton" suunnitelma. "Coloradon lakkolaisten lapset," haa, nehän me "järjestämme." Eräs heidän järjestäjänsä kutsui lakkolaisten lapset joukkokokoukseen Lafayette nimisessä kaivoskylässä. Niin, niin, lapsia saapui kokoukseen ja organiseeraaja puhui painostaen hänen käsitystensä mukaisen "järjestymisen" välttämättömyyttä. Mutta, mitä vielä, nämä lapset perustivatkin "Junior Wobblies Union" — Nuorten Wobblien Union — ja hyväksyivät sille väliaikaiset sivusäännöt, joiden yhdeksäs kohta sitoo nuorten union kiinni I. W. W:n sääntöjen mukaisiin brancheihin. Tässä kohdassa nimittäin sanotaan, että "I. W. W:hen kuuluvan paikallisosaston, branchin, mikä on lähinnä Nuorten Wobblien Union paikallisosastoa, tulee valita yhden henkilön, jonka tehtävänä on olla läsnä kaikissa Nuorten Wobblien Union paikallisosaston kokouksissa ja sen toimeenpanevassa komiteassa ohjaavana ja neuvottelevana jäsenenä." Sivusääntöjen toiset kohdat määrittelevät toimintaa, virkailijoita ja niiden tehtäviä. Näin kävi tässä kokouksessa.

Pari päivää myöhemmin eräs denveriläinen "nuori porari" kutsui nuorten joukkokokouksen Fredrick nimiseen kaivoskylään. Mutta Nuorten Wobblin Union paikallisosasto Lafayettessa pääsi selville asioista ja niin se lähetti joukon jäseniään edustajiksi Fredrickiin kutsuttuun kokoukseen. Sen jälkeen, kun kolme lafayette-laista tyttöä ja yksi poika oli puhunut, tehtiin ehdotus, että Fredrickiin myös perustettaisiin Nuorten Wobblin Union paikallisosasto. Ehdotus hyväksyttiin ja kokouksessa yhtyi näin perustettuun paikallisosastoon seitsemänkymmentä yksi jäsentä.

Tässä sivumennen voisimme aivan alleviivaten lausua, että tapaus kelpaisi esimerkiksi monien, niin perin monien paikkakuntien täysikasvuille työläisille. Heidänkin sopisi pitää joukkokokouksia, joissa perustettaisiin Industrial Workers of the World liittoon kuuluvia paikallisosastoja, joihin heti perustavassa kokouksessa yhtyy lopulle sata jäsentä.

Nuorten Wobblin Union tehtäviin kuuluu, antaa opetusta jäsenilleen, järjestää ohjelma- ja huvitilaisuuksia, yleensä harastaa jäsentensä fyysillistä ja henkistä kulttuuria. Mutta sillä on myös toinen tärkeä tehtävä, sen tulee kokouksissansa valmistaa jäsenensä kykeneviksi ja tietoisiksi ottamaan paikkansa järjestyneiden työläisten riveissä, yhtymällä varsinaisiin unioniin sen jälkeen, kun he ovat kyllin vanhoja tai joutuvat siirtymään teollisuuslaitoksiin — tuotannon palvelukseen. Tätä viimeksi mainittua opetusta se antaa jäsenilleen m. m. sen kautta, että jokainen paikallisosasto valitsee keskuudestaan tavalliset virkailijat ja toimeenpanevan komitean, pitää kokouksensa säännöllisesti ja niissä kirjoittaa pöytäkirjat, joista säilytetään kopiot ja myös lähetetään kopiot I. W. W:n keskusvirastoon. Kaikki tämä

kasvattaa nämä nuorukaiset kykeneviksi ja säännöllisiksi järjestötehtävissä, sillä "minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa."

Nämä nuoret wobblit toimivat järjestä mistyönsä tekemisessä "työmaillaan," kuten järjestyneet työläiset ainakin. Lapsen kun kokoontuvat leikkimään, niin otetaan selville ketkä kuuluvat järjestyneisiin ja ketkä eivät. Tästä kun on päästy selville niin sen jälkeen alkaa "agitatsionin" tekeminen.

Mutta ei vielä siinä kaikki, että he toimivat nuorten keskuudessa. Nyt jo voisimme kertoa useista tapauksista, joissa nämä nuoret wobblit ovat vaikuttaneet aikuisiin työläisiin. He kun tapaavat työläisiä joko joukossa tai yksinään, niin he näyttävät punasta korttiaan ja vaativat työläisten näyttämään korttiaan. Sitä jos ei ole näytettävänä, niin sen jälkeen alkaa agiteeraaminen, missä joskus voidaan käyttää nuorille poikasille ominaisia "menettelytapoja," mitkä kyllä saavat monen työläisen ajattelemaan järjestymiskysymystä.

Jokatapauksessa Coloradon kaivostyöläisten lapsien antama esimerkki kelpaa harkittavaksi kaikille työläisille ja heidän lapsilleen. Jäsenmaksut näissä nuorten unionissa voidaan asettaa niin alhaisiksi, että se ei ole kenenkään lapsille esteenä järjestymiseen. Myönnettävästi me olemme lapsillemme jossain määrin yrittäneet antaa yleistä sivistystä koskevaa kasvatus- ja ehkä teoreettisia tietojakin työläisiä koskevista periaatteellisista kysymyksistä. Mutta käytännöllistä järjestötoimintaa, niin sitä emme ole lapsillemme vielä tähän mennessä tuskin yhtään antaneet ja sitä he tarvitsevat. Se vetää heidät heli nuorena työläisten järjestötoimintaan. Siis vieläkin toistettakoon: "Minkä nuorena oppii, sen vanhana taitaa."

